

Special BAJA Nieuwsbrief

Bouwen Aan, voor en met, Jeugd in Afrika

www.stichtingbaja.nl

Rekening nr:
NL31ABNA0457.9688.18

Secretariaat:
stichtingbaja.nl@gmail.com

Voorzitter:
Corry Musters-Hendrikk
Tel. 0647800928.
Secretaris:
Josien Beekers
Penningmeester:
Marga Heere
Alg. bestuurslid:
Mariëtte Hendrikk

Beste lezers van deze speciale BAJA Nieuwsbrief.

Zoals U eerder heeft kunnen lezen zijn wij (Corry en Marga, samen met Rianne en Juul), weer naar Kenia geweest.

We zullen u hiervan verslag doen in deze extra nieuws brief geheel gewijd aan ons bezoek van 27 april t/m 12 mei.

Voor Corry was dit haar 29ste en van Marga de 5de keer om een reis door Kenia te maken en weer zoveel bekenden terug te zien.

Maar wat waren al deze mensen vermagerd! De redenen hiervoor zijn de corona-jaren die hun sporen achtergelaten hebben, maar ook omdat de 5^e president, die vorig jaar gekozen werd, extra belastingen ingevoerd heeft. Dit is natuurlijk heel erg voor de mensen die toch al weinig verdienen in dit land. En dat zijn meestal de mensen uit de binnenlanden. Het 3x per dag eten veranderde in 2x of zelfs slechts 1x per dag een maaltijd.

We ervaren daardoor nog meer gelatenheid dan bij de andere bezoeken.

Wandelend door Kisumu zagen we dat ook de marktkraampjes veel minder spullen te koop hadden.

Vanwege de demonstraties mochten we één dag de poort niet uit. We hadden daardoor een verplichte rustdag op de compound bij Zr Hedwig in Kisumu. Vele Kenianen protesteren tegen de stijgende prijzen en de niet mee stijgende salarissen.

De volgende dag konden we wel op bezoek bij Nicolas en zijn familie die helemaal achteraf in de binnenlanden wonen. De moeder van Nicholas, Jane, is heel erg slechtziend en doof en woont op het terrein bij haar zoon, waar haar schoondochter Mathilde erg goed voor haar zorgt. Jane ziet er goed uit en zag op het laatste moment pas dat het Corry was die op haar af kwam lopen. Wat was de moeder van Nicolas blij om haar vriendin Corry weer te omhelzen.

Het laatste stuk naar Nicolas huis gingen we achterop de piki-piki (brommer) waar Rianne afhaakte toen ze zag waar we doorheen moesten en Juul erachter kwam dat teenslippers op zo'n blubberpad niet handig waren.

Daarna rap door naar de afspraak met Little Corry en Tiny in Kendo Bay ten zuiden van Kisumu. Corry had met hen afgesproken dat zij een stuk richting ons zouden reizen, anders was het op 1 dag allemaal niet te doen. De wegen worden steeds beter, maar afstanden kunnen toch nog heel veel tijd in beslag nemen, omdat er niet overal verharde wegen zijn.

Corry en Jane

Marga en Corry en Tiny en Corry

Juul aan t lopen op de slechte weg

Wat was het leuk om deze meisjes weer te zien en te horen hoe ze het deden op school
Leuk ook om te zien dat ze steun bij elkaar zochten, want ons bezoek was voor hen best spannend

Natuurlijk had Corry gezorgd voor twee grote dozen vol met boodschappen die in dank werden ontvangen door de verzorgers van de meisjes. En ook had Corry truien en bloesjes etc. bij, van de 'naai en breiclub' uit Roosendaal, die in dank werden ontvangen. En dan merk je weer: Wat komt dat toch goed terecht!

Tiny is een vrolijk en intelligent meisje dat nu bij haar tante Judith woont.

De moeder van Tiny is bij de geboorte van Tiny overleden. Tiny had een tweelingzusje en zij zijn naar het weeshuis gebracht. Haar zusje is enkele dagen na haar geboorte overleden. Tiny was heel erg klein ('Tiny' = 'klein' in het Engels en toevallig heette haar Nederlandse sponsor ook 'Tiny'. Daarom heeft Goretti, de vrouw die voor de zieke baby's zorgt, haar 3 weken op haar borst gehad om haar warm te houden. (de couveuse was kapot)
Tiny overleefde en groeide goed.

De zus van Tiny's moeder (Haar tante Judith) had 3 kinderen, maar daarvan zijn er 2 verdronken in 2020 in een septic tank. En Judith wilde Tiny graag in haar gezin hebben. Tiny is nu 8 jaar en zit in klas 3.

Tiny wil graag dokter worden en als we haar felheid en graagte van schoolwerk zien, zal ze dit wel kunnen halen.

Little Corry woont nu bij haar (half-)zus Phanice en zwager Austin. Phanice is bijna 20 jaar ouder dan haar jongere zusje Corry. Phanice en Austin hebben zelf ook 4 kinderen. Dus het is een druk gezin waar men veel geldzorgen kent, want ook het broertje van Corry en Phanice woont bij hen in huis. Corry is 10 jaar geleden in het Rangala Baby Home terecht gekomen, waar Corry haar ontmoet heeft. Men heeft gevraagd of ze de naam 'Corry' mocht dragen, want dan zou ze niet overlijden. Ze was namelijk erg verzwakt van de haversmout die haar vader haar iedere dag gaf toen ze nog maar 3 maanden was en haar moeder overleed. Corry is nu 10 jaar en zit in klas 3.

Na een aantal dagen in Kisumu bij zr.Hedwig vertrokken we dan naar Rangala. Zaken die de afgelopen jaren kapot waren gegaan in het babyhome en guesthouse waren nog steeds kapot, want er was geen geld om e.e.a. te repareren. De toeristen en stagiaires waren jaren niet gekomen en dat konden we aan verschillende zaken goed merken. Zoals bijvoorbeeld onze binnenkomst in het guesthouse op de compound bij babyhome Rangala. Daar zijn we toch wel een beetje geschrokken! Het guesthouse daar was dus ook langere tijd niet gebruikt. Dus werden we hartelijk verwelkomd door een groot aantal kakkerlakken, die dachten eindelijk weer iets te eten te vinden in onze bagage en bedden. Nu kunnen we er wel om lachen, maar na de eerste avond 20 kakkerlakken van zo'n 8 cm gevangen te hebben en de wetenschap dat er nog veel meer verborgen zaten onder en in de bedden en achter de kasten waren we niet blij! Het zorgde er wel voor dat we er een beetje aan gewend raakte dat 'onze vrienden' hier ook woonden in de daarop volgende dagen.

Mary-Josephine woont nog maar net in het Rangala babyhome. Men denkt dat ze ongeveer 4 maanden oud is. Mary Josephine is een abandoned child = verstoten kindje. Ze is onlangs financieel geadopteerd. Ze is een pittige maar o zo lieve baby die heel tevreden in haar bedje ligt als ze moet gaan slapen. Ze rolt al om en kan net zitten. Mary Josephine kijkt al heel ondeugend uit haar oogjes en wint daarmee de harten van de verzorgsters.

We hebben ook veel spulletjes meegenomen naar Kenia om daar uit te delen. Voor het babyhome hadden we jurkjes, bloesjes en broekjes en mutsjes voor de kinderen. Voor het personeel hadden we schorten mee genomen. Daar vragen zij steeds om, zodat ze gekleurde kleding aan hebben bij de kinderen. Ook vraagt men om witte jurkjes die de baby's aan doen als ze gedoopt worden.

Rose met baby's in witte kleding

Verzorgsters in kleurige kleding en mutsen.

Voetbalkleding voor de lagere school leerlingen

We kwamen natuurlijk ook naar Kenia om de BAJA-scholen met de nieuwe toiletgebouwen te gaan bekijken, samen met het Keniaans BAJA-bestuur. We hadden een geweldige dag op de piki-piki om 3 scholen te bezoeken waar de nieuwe toiletgebouwen al waren gerealiseerd.

De toiletgebouwen van de Mudoha Primary School, De Oloma Primary School en de Mbosie Primary School werden bezocht.

Consolata ontmoetten we in Ugunja en Mark en Mathews wachtten ons op bij de eerste school die we bezochten.

De Oloma Primary School

Het was een ontzettend warme dag en na het bezichtigen van deze 3 scholen gingen we bij Ugunja Inn maar snel een koud drankje doen.

Het zou kunnen zijn dat we na deze oververhitte rit in de zon en in combinatie met iets verkeers eten ???? Gevolg was dat we alle vier last kregen van onze maag en darmen. En dit heeft echt de mogelijkheden beperkt helaas.

Mudaho Primary school

De Mbosie Primary School

In een vorige nieuwsbrief heeft u kennis gemaakt met Nowe. Marga ondersteunt Nowe en was blij dat ze vijf dagen met hem op kon trekken deze reis en Nowe was blij dat hij ons zo vaak kon zien en spreken. We hebben het gehad over zijn toekomst. Hij woont sinds kort zelfstandig in een "nieuw" huisje en heeft veel spullen gekregen. Nowe was daar heel blij mee. Marga en Nowe genoten van elkaars aanwezigheid na vier jaar elkaar niet gezien te hebben.

Nowe is nu 22 jaar. Hij studeert agriculture = landbouw. Hij heeft pas zijn certificaten behaald en wil nu verder studeren om zijn diploma te halen.

Gelukkig hebben we, ondanks de lichamelijke ongemakken, wel een BAJA meeting kunnen houden om te praten over de gedane- en nog uit te voeren activiteiten en over de toekomst: hoe nu verder als alle plannen gedaan zijn. Maar toen daar de thee met een soort oliebollen op tafel kwam, zei Corry: "we gaan want als ik dit zie wordt ik misselijk". Ook ik (Marga) was blij dat we terug gingen vanwege maagklachten.

Helaas bleven deze klachten ons alle vier hardnekkig plagen. En hebben we het veel rustiger aan moeten doen, dan we van plan waren. Niet wetende of het een virus was, hebben we maar één ochtend kunnen helpen bij het voeden van de baby's. We aten ook een stuk minder dan anders, terwijl er zo ontzettend goed voor ons gekookt werd.

Corry die hier voor haar 29ste keer in Kenia was, is nu dus voor het eerst ook hier ziek geweest. Kortom we moeten echt terug om alles alsnog in te halen.

Baja bestuur

Juul, dochter van Rianne, was een crowdfunding gestart toen ze hoorde dat op de school van Matthews ook behoefte was aan nieuwe toiletgebouwen. Weken voor we naar Kenia gingen, had Juul een folder gemaakt met daarop een QR-code, zodat er heel makkelijk en snel geld gestort kon worden. Nou dat was een succes!! Natuurlijk moest dit bedrag door Juul zelf worden overhandigd. De school van Mathews stond echt aan het eind van de bewoonde wereld voor ons gevoel. Wat was dat afgelegen!! Matthews moet elke dag uren op een piki-piki van zijn huis naar de school en terug. Je mag nl in Kenia niet zelf kiezen op welke school je als leidinggevende wilt gaan werken. Het voltallige personeel wordt bij elkaar geroepen, we dronken een drankje en na het overhandigen van de cheque gingen we alle klassen af om de vragen van de leerlingen te beantwoorden. Wat een leuke vragen kwamen er aan bod: bijv.: wat exporteert Holland?

V.l.n.r.: Mathews, Juul en Consolata.

Nadat we weer teug in Kisumu waren, hebben we onze koffers goed kakkerlak-vrij gemaakt. Met de privé-bus zijn we weer dwars door Kenia naar Nairobi gereden, naar het Jupiterhotel. Marga, Rianne en Juul zijn nog op safari geweest in het Nairobi National park, waar ze genoten van de giraffen, leeuwen, zebra's, gnoes en apen en neushoorns en nijlpaarden en natuurlijk de vele vogels en mooie bloemen.

Zaterdagmorgen heel vroeg vertrokken we met Kenyan Airways terug naar Amsterdam.